

staffenhed af en saadan Forbrydelse er afgjort, under hvilken af Paragrapherne den henhører, saa skal Dommeren ogsaa tage det subjective Moment i Betragtning ved Udmaalningen af Straffen. Det, som det ærede Medlem i saa Henseende anførte til Forsvar for Endringsforslaget, rammer altsaa ikke. I det Hele taget forekommer det mig aabenbart, at det Forslag, der er stillet til § 216, beroer paa en Mis kjendelse af det virkelige Forhold. De ærede Medlemmer sige, at den nyere Tid fremviser Exempler paa en stor og fordærvelig Misbrug af Pressen, paa ubespøiede Ekrekrænkelse osv., at det er nødvendigt at kunne ramme disse grove Ekrekrænkelse med stor Straf, at det derfor er naturligt, at man her vil modsætte sig den større Mildhed, der ellers i Lovudkastet gjør sig gjældende, og at der her er Anledning til at indføre en Skærpelse. Jeg siger ikke, at jeg vil godkjende de Forudsætninger, hvorfra de ærede Medlemmer saaledes gaae ud, men jeg forstaaer ikke, hvorledes dette Raisonnement kan føre til deres Conclusion. Hvis det var de Herrers Mening, at Straffen ikke var streng nok, at Straffebestemmelserne ikke gjorde det muligt at ramme grove Ekrekrænkelse med en Straf, der virkelig svarede til deres Afflyelighed, saa maatte de have stillet Forslag til en Forhøjelse af Straffens Maximum; men dette have de ikke gjort; de have derimod stillet Forslag om at udelade Minimum, og deres Raisonnement er altsaa dette: Da der jævnlig forekommer meget slygge og strafværdige Ekrekrænkelse i Pressen, saa skulle vi gjøre det umuligt at ramme de mere ustyrbelige Ekrekrænkelse med den ringere Straf, der er foreskrevet i Paragraphen. Jeg kan kun forklare mig dette ved at tænke mig, at man nærer Frygt for, at Domstolene skulle anvende Straffebestemmelserne forkeert; men nærer man den Overbeviisning, da vil jeg sige, at saa kunne alligevel alle deres Bestræbelser ikke føre til noget Resultat. Man skrive en Straffelov, hvorledes man vil; skal den komme til at virke heldigt og tilfredsstillende Tanke, hvorfra den er gaaet ud, saa beroer dette naturligviis paa, at den bliver anvendt paa en fornøftig Maade. Man maa i saa Henseende have Tillid til Domstolene, og man kan og skal have denne Tillid; men mener man

ikke at kunne have den, ja, saa hjælper det ikke, at man søger at sætte en Bestemmelse ind i Lovudkastet, som man i og for sig maa erkjende for dog at være forkeert, thi de ærede Medlemmer kunne ikke komme bort fra, at, saavist som grove og ondskabsfulde Ekrekrænkelse fortjene en stor og alvorlig Straf, ligesaa vist er det ogsaa, at det ikke lader sig forsvare at anvende en saa stor Straf som mindst 3 Maaneders Fængsel for Ekrekrænkelse i et trykt Skrift, der ikke have en saa ondskabsfuld Charakter. Lovudkastet gjør det nu muligt at belægge de virkelig grove Ekrekrænkelse med en stor Straf, og de ærede Medlemmer forlange ikke nogen større, idet de jo ikke have foreslaaet Maximum forhøjet; men Lovudkastet gjør det ogsaa muligt at belægge med en mildere Straf de mindre grove Ekrekrænkelse, og det er dette, de ærede Medlemmer ville have ud. Dette forekommer mig næsten usforstaaeligt:

C. Nimestad: Det er kun en kort, personlig Bemærkning, hvorfor jeg begjærede Ordet, idet jeg nemlig vil bemærke ligeoverfor det ærede Medlem for Aarhus Amts 1ste Valgkreds (Winther), at jeg troer ikke, at jeg sagde; at Forslaget var udgaaet fra en øieblikkelig Stemning, men at jeg sagde, at det var udgaaet fra en personlig og forbigaaende Stemning; og selv om jeg havde vidst, hvad det ærede Medlem oplyste, at han havde stillet i Forslag derom tidligere, saa havde jeg neppe derfor villet forandre mine Udtryk. Forøvrigt beroede jo hans hele Udvikling paa en fuldstændig Forvevling; han meente nemlig, at jeg skulde have sagt, at § 215 og § 217 ikke tilstede noget Spillerum for Dommerens subjective Skjøn, at Grændsen imellem disse to Paragrapher dertil var sat for slarp. Noget Saadant har jeg ganske vist ikke sagt. Hvad der er Tale om, og hvad jeg sagde, det var, at Grændsen imellem dem var sat paa Basis af det Objective, og at, som allerede udviklet af det ærede Medlem for Viborg Amts 5te Valgkreds (Klein), det ikke var tilstedeligt, af Hensyn til Fornærmerens subjective Charakter, at vælge den ene af Paragrapherne istedetfor den anden, og det maa jeg fremdeles fastholde.